

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Trigesimaquinta ca[usa] h[abet] x. questiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62466](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62466)

Udam vir. si... Expeditio fere omnibus impedi- mentis matrimonij...

Causa xxxv.

Udam vir mortuus uxore sua alia sibi in matrimonio copulavit...

ro gradu consanguinitatis, viro autem sexta linea cognationis adhibebat...

Secundo, si ex consanguinitate uxoris aliqua possit in coniugem duci...

Tertio, utrum ad quem gradum debeat quisque abstinere siue a proprijis, siue ab uxoris siue consanguineis...

Quarto, quare versus ad sextum gradum consanguinitas computatur...

Quinto, quomodo gradus consanguinitatis computandi sunt...

Sexto, quomodo iureiurando puritas firmare debeant...

Septimo, an illi qui de incestuosis nati sunt, filij reputentur...

Octavo, si ignoranter de consanguinitate vel affinitate aliquid in uxore ducta est...

Nono, si prigerit ecclesia decepta, et causa consanguinitatis aliqua a viro suo separari...

Decimo, si relicta alicuius de...

ad hanc... et Sara de duobus fratribus fuerit...

Questio i.

Udam autem consanguineas nostras, siue uxoris nostrae in conjugium nobis ducere liceat...

Questio i.

Udam autem consanguineas nostras, siue uxoris nostrae in conjugium nobis ducere liceat...

Udam autem consanguineas nostras, siue uxoris nostrae in conjugium nobis ducere liceat...

Udam autem consanguineas nostras, siue uxoris nostrae in conjugium nobis ducere liceat...

Udam autem consanguineas nostras, siue uxoris nostrae in conjugium nobis ducere liceat...

Udam autem consanguineas nostras, siue uxoris nostrae in conjugium nobis ducere liceat...

Udam autem consanguineas nostras, siue uxoris nostrae in conjugium nobis ducere liceat...

Udam autem consanguineas nostras, siue uxoris nostrae in conjugium nobis ducere liceat...

Udam autem consanguineas nostras, siue uxoris nostrae in conjugium nobis ducere liceat...

Udam autem consanguineas nostras, siue uxoris nostrae in conjugium nobis ducere liceat...

Udam autem consanguineas nostras, siue uxoris nostrae in conjugium nobis ducere liceat...

Udam autem consanguineas nostras, siue uxoris nostrae in conjugium nobis ducere liceat...

Udam autem consanguineas nostras, siue uxoris nostrae in conjugium nobis ducere liceat...

Udam autem consanguineas nostras, siue uxoris nostrae in conjugium nobis ducere liceat...

Udam autem consanguineas nostras, siue uxoris nostrae in conjugium nobis ducere liceat...

Udam autem consanguineas nostras, siue uxoris nostrae in conjugium nobis ducere liceat...

Consanguinitas... ad hunc gradum... hinc non... Coc... nuptie... Card... no... consang... affi...

apostolicis... die ita... necessitatis...

Arg. quod h. dicit, sed tamen prohibetur contrahere cum aliis...

quos contra sed ibi grauius fuit delictum, et ideo sic. Constituta. Idem pensando. et est arg. pro opi. d. q. et h. dicit...

Incestus coniunctio est in ipso delictado et illicito carnis contubernio...

tionem se maculat placuit quousq. in ipso delictado et illicito carnis contubernio...

De incestis coniunctio est in ipso delictado et illicito carnis contubernio...

Et eam qua aliquis ex propria consanguinitate coniuge habuit, vel aliqua illicita pollutione maculauit...

Et eam qua aliquis ex propria consanguinitate coniuge habuit, vel aliqua illicita pollutione maculauit...

Extraordinaria pollutio in naturalibus non impedit matrimonium. Extraordinaria pollutio non nisi in naturali...

Et eam qua aliquis ex propria consanguinitate coniuge habuit, vel aliqua illicita pollutione maculauit...

Extraordinaria pollutio in naturalibus non impedit matrimonium. Extraordinaria pollutio non nisi in naturali...

Et eam qua aliquis ex propria consanguinitate coniuge habuit, vel aliqua illicita pollutione maculauit...

Extraordinaria pollutio in naturalibus non impedit matrimonium. Extraordinaria pollutio non nisi in naturali...

Et eam qua aliquis ex propria consanguinitate coniuge habuit, vel aliqua illicita pollutione maculauit...

Extraordinaria pollutio in naturalibus non impedit matrimonium. Extraordinaria pollutio non nisi in naturali...

pro se, sed p eo qui...
rit quemadmodum nobis tuis...
C Nullus ducatur in conjugem...

hoc qd statutus est...
C Quousq; inter aliquos gra-...
C copulatioe fidelium...

ecclie suffraganeis. De eod.
C Quousq; inter aliquos gra-...
C copulatioe fidelium...

rogentem.
C Quousq; inter aliquos gra-...
C copulatioe fidelium...

rogentem.
C Quousq; inter aliquos gra-...
C copulatioe fidelium...

rogentem.
C Quousq; inter aliquos gra-...
C copulatioe fidelium...

rogentem.
C Quousq; inter aliquos gra-...
C copulatioe fidelium...

gous se illa hoc ipat cocellute. qd du iuxta aplm el- fem in fide noui: q de neophyris ait: Lac dedi vobis potum, non escam.

alano vtz vt recordaris tuo: ipsi etiā angloz gen. q nuper ad fide venerat, ne a bono qd ceperat, meruendo austeriora recederet: spālter z non gnāliter me certissime scripsisse cognofcas. vnde et mihi ois romana ciuitas extitit testis. Hec ea intēione hec ei scripti mandata, vt postq̄ firma radice in fide fuerint solidati, si infra propuā cōsanguinitatem inuēti fuerint, non separent aut infra affinitatis lineā. i. vsq̄ ad septimā generationē iungant: sed q̄ adhuc illis neophyris existētibz, eis p̄imum illucata consentire: z eos verbis ac exēplis instrue- re ops; Nam iuxta aplm qui ait: Lac dedi vobis in potū, nō esca: illis modo non poteris vt p̄fexi- tum est p̄p̄bus renēda in dulsim: ne bonū qd in firma radice plātātū erat, erueret: sed aliquantu- lum firmaret: z vsq̄ ad p̄fectionē custodiretur.

f. Lopez
ij.

In quinta vel sexta generatione nullus am- plus copuletur coniugio.

Contradictimus vt in quarta vel in quinta sextaq̄ gnatione nullus amplius coniugio copulet. Ubi autē post interdictū factū fuerit in- uēti, separet. Hec ac auctoritate dū i sexta gnatio- ne interdictū coniugii, in septima p̄mitti videt: s; grad⁹ cognationis fm quosda varte cōputatur. Alij nāq̄ patrē in p̄mo gradu, filios in scdo po- nūt. Alij p̄imum gradū filios appellāt, negātes gradū cognatōis inter patrē et filiū esse: cū vna caro p̄bent pater z filius. Auctoritates q̄ cō- sanguinitatis copulā vsq̄ in septimū gradū p̄hi- bent, patrē ponunt in p̄mo gradu, ille p̄o q̄ vsq̄ ad sextū gradū prohibēt, p̄mū gradū filios ap- pellant: atq̄ ita fit vt eedem persone fm hanc di- ueritate inueniant in sexto vel septimo gradu.

Item illud Fabiani quo affines in quinta gene- ratione copulari iubentur, videtur esse contra- rium illi decreto Iulij pape: Sicut non licet vllī christiano de sua consanguinitate vxorem ducere, sic etiam nō licet de cōsanguinitate vxoris sue coniugem ducere, propter carnis vnitatem. Sicut etiā inuenit cōtrariū illi ca. Sleg. nec eam quam ex propua consanguinitate coniugem habuit zc. Sed illud Fabiani intelligendum est de duabus sororibus vel personis inter se affinitate contin- ctis: vt sunt vxores duorum fratrum: si cōtingerit vnam earum alicui matrimonio copulari: post mortem eius vir nō poterit affinem superstitem in coniugem ducere, nisi in quinto gradu affini- tatis inueniatur. vnde qui nouerem alicuius in vxorem duxerit: post mortem eius vxorem p̄mi-

gnū ducere non poterit. Hinc etiam idem Iulianus papa alibi ait: Relictam consanguineorum vxoris sue: nō ait cōsanguineam vxoris sue: sed relictam cōsanguineorum vxoris sue: vsq̄ in quartam ge- nerationē nullus ducat i vxorem. Paschal̄is vero papa se- cundus scribes Rhegno epō tertium genus affinitatis assi- gnat: cuius copula non vitra secundum gradum inuenitur prohibita. Hec tenim.

Quoq̄ cōsanguinitas p̄nges vni eadēq̄ nubere nō possit. Duo duorum consanguinitas in septimo gradu terminari: respondet, consanguinitas in p̄sonas spar- sūtur donec finiat: z vsq̄ ad septi- mum gradum ob- seruatur: quia tot etatibus dūtingit- tur mundus, quot hominis status.

Quoq̄ gradibus interrogatas si- douus quare dicit consanguinitatem in septimo gradu terminari: responde- der, consanguini- tas in p̄sonas spar- sūtur donec finiat: z vsq̄ ad septi- mum gradum ob- seruatur: quia tot etatibus dūtingit- tur mundus, quot hominis status.

Quoq̄ quare vsq̄ ad sextū gradū cōsanguinitate vel cognatione sue vxoris abstinere debeat.

Quoq̄ quare vsq̄ ad sextū gradū cōsanguinitate p̄micio prohibetur. e his ita scribit Bido. etymologiaz. li. xi. c. vi. Quare vsq̄ ad sextū gradū cōsanguinitas obuiet. Consanguinitas dum se- pe paulatī ppagine ordinib⁹ dirigit vsq̄ ad vi- timū gradū se subtraherit, z p̄p̄ngas esse desce- rit, tūc p̄mū lex in m̄simony viculū eā recipiet, et q̄dāmō reuocabit fugiet. iō autē vsq̄ ad sextū gnationis gradū cōsanguinitas statuta est: vt sicut ser etatibus mūdi gnatio et hois stat⁹ finit, ita p̄p̄ngas gn̄is tot gradibus terminetur. Quoq̄ gradib⁹ p̄o cōsanguinitatis quō cōputādi sūt: Bido. sic loq̄t.

Serice. **S**erice gra-
das compuat de
gradu. **S**erice gra-
das compuat de
gradu. **S**erice gra-
das compuat de
gradu.

H sedem. **H** sedem.
Cui dam gradus con-
sanguinitatis scilicet
lego numerabat. **H** sedem.
Cui dam gradus con-
sanguinitatis scilicet
lego numerabat.

Item Alexan. papa. **I**tem
Alexan. papa. **I**tem
Alexan. papa.

Quomodo sunt co-
patenti gradus con-
sanguinitatis. **Q**uomodo
sunt copatenti gradus
consanguinitatis.

H sedem apostolicam
perlatam est. **H** sedem
apostolicam perlatam
est.

Item de gradibus con-
sanguinitatis. **I**tem de
gradibus consanguini-
tatis.

Item de gradibus con-
sanguinitatis. **I**tem de
gradibus consanguini-
tatis.

Item de gradibus con-
sanguinitatis. **I**tem de
gradibus consanguini-
tatis.

Item de gradibus con-
sanguinitatis. **I**tem de
gradibus consanguini-
tatis.

Quomodo dicitur gra-
das consanguinitatis.
Serice gradibus hoc modo
dicitur. filius et filia, quod est fra-
ter et soror, sit ipse tricus, illis
secundum se iunctis, ex radice illi-
us trunci egrediuntur istra-
musculi, nepos nepotis primus
pronepos, pronepis secundus.
Abnepos abnepotis tertius.
Adnepos adnepotis quartus.
Trinepos trinepitis quintus.
Trinepotis filius et trinepo-
tis filia sextus.

Item Alexan. papa. **I**tem
Alexan. papa. **I**tem
Alexan. papa.

Quomodo sunt co-
patenti gradus con-
sanguinitatis. **Q**uomodo
sunt copatenti gradus
consanguinitatis.

H sedem apostolicam
perlatam est. **H** sedem
apostolicam perlatam
est.

Item de gradibus con-
sanguinitatis. **I**tem de
gradibus consanguini-
tatis.

Item de gradibus con-
sanguinitatis. **I**tem de
gradibus consanguini-
tatis.

Item de gradibus con-
sanguinitatis. **I**tem de
gradibus consanguini-
tatis.

Item de gradibus con-
sanguinitatis. **I**tem de
gradibus consanguini-
tatis.

Nos vero deo annuente hanc questionem ducere
curauimus in synodo habita in Lateranensi. consi-
stendo, convocatis ad hoc opus episcopi et clericis atque
iudicibus diuersarum prouinciarum. Denique dum venti-
latis legibus et sacris canonibus, distince inuenimus
ob aliam atque aliam causam, altera legum fieri, alteram
canonum copurationem. In legibus siquidem ob nihil
aliud ipsa graduum mentio facta est, nisi ut heredi-
ditas vel successio ab una ad alteram personam inter
consanguineos deferat. in canonibus vero ob hoc
progenies computat, ut aperte monstraretur vltis ad
quorundam generatione a consanguineorum nuptiis sit ab-
stinentia: ubi prescribitur ut hereditas propter quos mo-
do legitime profertur, hic non ut rite et canonice iter
fideles nuptie celebrent. In legibus distince non
numerantur gradus nisi vltis ad sextum, in canoni-
bus autem vltis ad septimum distince generationem.
Hac ergo de causa quod hereditates nequeunt deferri
nisi de vna ad alteram personam, idcirco curauit secu-
laris imperator in singulis personis singulos per fide-
re gradus. Quod non nuptie sine duabus non valent fieri
personis, idcirco sacri canones duas in vno gradu con-
sistere personas, vtriusque in copuratione, si altere
ac subitit profecta fuerit, idem sensisse, et eadem in eis
sententiam esse, atque ad eundem terminum conuenire man-
festissimum erit. Iustinianus namque vltis ad quem gra-
dus consanguinitatis ipsa perducitur, in suis legibus non
definiuit: canones vero vltra vii. nullam numerant
generationem. Sexto quippe gradu determinato, in ipsis
legibus subintravit imperator: hanc ostendisse iusti-
tiam que admodum gradus cognationis numerent,
namque ex his palam est intelligere que admodum vlti-
ores gradus numerare debeant: generata quippe per-
sona gradu adicitur. Ecce in his personis aperte ostensa
sunt tales gradus quales sunt copulationes, non in vltis ad
sextum, vltima vltra numerant debere: quippe cum
vltra sextum vltiores gradus numerandos esse
decernant. vbi cum vltiores nolet gradus, aperte
indicat non sex tantummodo esse gradus, sed sex fi-
nitis adhuc alios numerandos: nec mirum, cum in
precedentibus ipse firmauerit imperator decimum
etiam gradum: quod dicendo, non esse tantummodo
sex luce clarius confitetur. Hec ergo euangelium et
aciem mentis si possunt, intendant: quos hanc
nunc istiusmodi perculit error. Quis vero vbi finem
leges inter agnatos vel cognatos defertur suc-
cessio, consanguineos esse non dubium est. neque
enim sibi succederent nisi inter se teste Iustinia-
no in decimo gradu sibi attinerent. Consanguine-
i namque ibi sunt, qui sic sibi succedunt. Si in de-
cimo gradu consanguineus sibi existit, non est ter-
minata consanguinitas: vltis fatens in sexto tan-
tummodo gradu. Quid igitur dicerent: Copulationis

Item Alexan. papa. **I**tem
Alexan. papa. **I**tem
Alexan. papa.

Quomodo sunt co-
patenti gradus con-
sanguinitatis. **Q**uomodo
sunt copatenti gradus
consanguinitatis.

H sedem apostolicam
perlatam est. **H** sedem
apostolicam perlatam
est.

Item de gradibus con-
sanguinitatis. **I**tem de
gradibus consanguini-
tatis.

Item de gradibus con-
sanguinitatis. **I**tem de
gradibus consanguini-
tatis.

Item de gradibus con-
sanguinitatis. **I**tem de
gradibus consanguini-
tatis.

Item de gradibus con-
sanguinitatis. **I**tem de
gradibus consanguini-
tatis.

nāq; gradibus sicut isti numerant: aut finit consanguinitas in sexto gradu, aut nō. Si autē finit fallaces erūt leges quibus isti vtiunt, que in decimo gradu sibi succedere consanguineos iubent. Quod si non finit consanguinitas in hmoi sexto gradu, falsidici erunt isti qui ultra illū sextū gradum nolūt computare consanguinitatem. Igitur aut leges erūt false, aut isti qui sic finitunt generationē. Sed vt veridice leges, et veraces sint canones dicamus id quod veritas habet: scz q nō terminatur consanguinitas in hmoi sexto gradu, sed terminatur in septimo gradu scdm canones. vtrāq; enī computatio (sicut superius diximus) vno sine concludit. Nāq; duo gradus legales vni canonici constituunt. Fratres itaq; qui in seculares leges dicuntur in secūdo gradu, iuxta canones numerantur in primo gradu. filij fratrum qui illic numerant in quarto, hic computant in secundo. nepotes vero qui in sexto ibi, illic numerantur in tertio. sic deinceps qui legibus inscribunt in octavo et decimo, in canonicis definiuntur in quarto et quinto: atq; hoc modo de reliquis sentiendum est, vt qui in canonicis dicuntur in sexto vel septimo, in legibus accipiuntur in duodecimo vel decimo quarto. Hanc computationem intelligens prouidentissimus papa Gregorius dum quereretur in quora gnatione fideles coniungi debeant, ipsas seculares leges in testimoniu adducens, Augustino Angliouū epō sic rescripsit. Quedam terrarum in Romana republica permittit vt sine fratris et sororis, seu duoz fratrum germanoz, vel duarū soroz filius et filia misceant: sed experimēto didicimus ex tali coniugio sobolem non posse succrescere. Unde necesse est vtiā in tertia vel in quarta gnatione copulatio fidelium licēter sibi coniungi debeat. Nam a secūda (quam prouidentissimus omnimodo debet abstinere. Ecce hic aperte monstrat filios et filias fratru in secūda gnatione numerari. et si fratru filij et filie numerant in scda, si fratres numerant in prima, filij eoz in secūda, filij nō est quin eoz nepotes sint in tertia: prouidentissimus in quarta: et sic de reliquis vsq; ad septimam. Sed sunt quidā qui ex his Gregorij vrbis quibus ait vt in tertia vel quarta gnatione computetur fideles: occasione accipiūt illicita matrimonia cōtrahēdi, dicētes se hoc iuste facere posse, qm tam prouidentissimus doctor sua sententia de iurē aduertat in eiusdē pris sentētis non gnali ter cūctis, sed spālter Anglozum gēti mādasse, nam postmodū a Felice Messane Sicilie p̄sule requisitus an hoc quod Augustino mādauerat,

gnaliter cūctis eccle tenēdū esset, aptissime monstrauit nō alijs q illi gēti mādasse, ne bonū quod ceperant, merēdo auferrioz, deleteret: sed illis postq; in fide essent firma radice solidati, et vniuersali eccle censuit semp esse tenēdū, vt nullam de ppria cōsanguinitate vel affinitate infra septimam gnationē aliquis sibi audeat in cōiugio copulare. Ecce aperte monstratū est ex vrbis ipius legis, et auctoritate prouidentissimi pape Gregorij quid de gradib; cōsanguinitatis numeradis sentire debeamus: qmuis alta quoq; ratio modo pariter ipsos reuincat aduersarios. Nā si (vt ipsi fateantur) in illo sexto gradu cōsanguinitas finit, oēs personaz ramificulos qui ultra illū gradū in pictura arboris cōtinentur, velut superfluos oportet detruccari. sed q; oēs qui in pictura predicte arboris cōtinent, et vna parēta cōstitūt, numq; sine diminutiōe cōsanguinitatis a se poterūt separari, veluti nō sine damno cuiusq; plone valeat a ppria corpore man; brachia, et pedes trūcari. Illa quoq; sacrosū preceptio canonum q; iubet a ppria abstinere consanguinitate q; du gnatio recordat, aut memoria retinetur: nec a predicta parēte discrepat cōputatione. nā si in septē gradibus canonicis et vsualiter numeretur, vltra quos nec cōsanguinitas iuenit: nec nōia gradū reperiunt, nec successio pot amplius prouogari, nec memoriter ab aliquo gnatio recordari. Ne hō in hac cōsanguinitatis computatione aliqua debinc ambiguitas valeat remanere, aliā quā quidā faciunt numerationē, in hac etiā alia dispositione dicitur; discutēdā. Sunt em quidā qui nō a fratris genealogiā numerare incipiūt: dicētes filios fratru in prima gnatione cōputari debere: q; fratres quasi quidam trūces ex quo ceteri ramulculi oriuntur, existunt. Sed nec ista gradū computatione si bene intellecta fuerit, ab ea quā superius cepimus, in finia poterit esse diuersa. Isti em q; in titū numeradi sumūt a filijs fratru, nō p̄greduntur vltra sextā gnationē, sed sicut non mandantur exates existūt, et hūane vite itidē sex: ita et in consanguinitate sex trūmō autumāt cōputādas esse generationes: quib; finitis, noue cōiurionis dicitur posse fieri initū: vt qsi fugiēre possint reuocare cōsanguinitatē. Hec itaq; cōputatio que incipit a fratru filijs, et numerat vsq; ad. vi. tān dē valet quātū ea q; incipit a fratrib; et cōputatur vsq; ad. vii. nec vlla in sensu p̄sistit diuersitas: qmuis in numero gradū varietas videat. vltima em gnatio si a fratrib; sumat initū numeradi, sexta inuenitur: si a filijs fratru, reperit sexta. Taliter itaq; determinatis gradib; cōsanguinitatis applica aucte

7 C. c. leges dicuntur in secūdo gradu, iuxta canones numerantur in primo gradu. filij fratrum qui illic numerant in quarto, hic computant in secundo. nepotes vero qui in sexto ibi, illic numerantur in tertio. sic deinceps qui legibus inscribunt in octavo et decimo, in canonicis definiuntur in quarto et quinto: atq; hoc modo de reliquis sentiendum est, vt qui in canonicis dicuntur in sexto vel septimo, in legibus accipiuntur in duodecimo vel decimo quarto. Hanc computationem intelligens prouidentissimus papa Gregorius dum quereretur in quora gnatione fideles coniungi debeant, ipsas seculares leges in testimoniu adducens, Augustino Angliouū epō sic rescripsit. Quedam terrarum in Romana republica permittit vt sine fratris et sororis, seu duoz fratrum germanoz, vel duarū soroz filius et filia misceant: sed experimēto didicimus ex tali coniugio sobolem non posse succrescere. Unde necesse est vtiā in tertia vel in quarta gnatione copulatio fidelium licēter sibi coniungi debeat. Nam a secūda (quam prouidentissimus omnimodo debet abstinere. Ecce hic aperte monstrat filios et filias fratru in secūda gnatione numerari. et si fratru filij et filie numerant in scda, si fratres numerant in prima, filij eoz in secūda, filij nō est quin eoz nepotes sint in tertia: prouidentissimus in quarta: et sic de reliquis vsq; ad septimam. Sed sunt quidā qui ex his Gregorij vrbis quibus ait vt in tertia vel quarta gnatione computetur fideles: occasione accipiūt illicita matrimonia cōtrahēdi, dicētes se hoc iuste facere posse, qm tam prouidentissimus doctor sua sententia de iurē aduertat in eiusdē pris sentētis non gnali ter cūctis, sed spālter Anglozum gēti mādasse, nam postmodū a Felice Messane Sicilie p̄sule requisitus an hoc quod Augustino mādauerat,

admonem? vos fratres et filij vobis sic scrie genealogie pputada esse intrinet, que admodu lan cu patre numerada esse santerunt, zantiqui mos sancte vniuersalis ecclie p loga rēpora olim copu tasse monstrat: nā si q̄s peruersa z oblitata mēte a recto tramite apostolice sedis deuiare voluerit, z aliter q̄ nos in nuptijs celebratis grad⁹ parēte numerare p̄cederit: p̄mū p sua te merita: te celesti pena plectet: postmodū nō gladio percuti anathematiz, neuerit se iugulandū.

Item Gregorius papa. **Q**uare totam quamuis vxoris ad vāsi p̄tinere dicit: quomodo affinitas sic cōputada.

Porro de affinitate, si ueritas. Si signat hic ratio quare affinitas obierunt, q̄ vir z vxor sunt vna caro: ideo vxoris mee confanguine in eodē gradu sunt affines mihi, z meo rum confanguineo rā vxores sunt mihi affines, z affines vxoris mee sunt vt rāndi in omni gradū, vt mei confanguinei. Qui aliud dicit, tanq̄m antiquitus est vitandū.

vxor de p̄pinq̄tate viri sui in cūctis cognationis gradib⁹ puenit obseruari: q̄ nō alio sum sentiūt, antichristi sunt, a q̄b̄ tāto foris? vos opz cauere, quāto apert⁹ deprehēdit illos diuini legibus oppugnare. **I**tem zacharias papa.

Qualiter parente grad⁹ computantur.

Parēte grad⁹ aliter computamus, siquidem ego z frater me⁹ vna generatio sum⁹: p̄mū q̄ gradū efficiū⁹, nullo gradu distam⁹. Si filius filij me⁹, fratrisq̄ mei filij, scdā generatio sunt: ac gradū secūdū faciunt, nec a se aliquo gradu separantur, atq̄ ad hūc modū cetera successiones sūt habende: p̄orū de affinitate quā dicitis parentelam, vt supra. c. 25.

Item Alexander papa. ij.

Quociano est cum foris vxoris cognata vocatur.

Quod autē frater foris vxoris tue cognati tui dicitur, equiuocationis iure fit, z necessitate vulgaris appellationis pot⁹ q̄ vlla causa cognationis: vxor em̄ fratris fratrisa potius q̄ cognata vocat: mariti frater leuir dicit: duorum

autē fratru vxores vocant iantrices: z quasi eadem ianua tenetes, vel p eandē ianua intrātes. **I**tem foris glos appellat: Sororis autē vir nō h̄ speciale nomen, nec vxoris frater.

Item Isidorus.

Nomina gradū sup̄iorū, sive inferiorū, sive laterē venientiam.

Primo gradu sup̄iori linea cōtinet pater z mater, inferiorū filius et filia, q̄b̄ nulle aliē persone iunguntur.

Scdo gradu cōtinet superiorē linea autē aua, inferiorū nepos neptis, in frāstru frater et foris, que p̄sone duplicant: aua enim et aua tam ex patre q̄ ex matre accipiuntur: que persone sequentibus quoq̄ gradib⁹ similiter pro substantia eorum in quo gradu consistunt, ipso ordine duplicant: iste p̄sone in secundo gradu ideo duplices appellant, quia duo aut sunt, z paternus z maternus. Itē duo genera nepotū sunt, sive ex filio sive ex filia p̄creati. Frater z foris ex transfuore ueniunt, id est aut frater patris, aut frater matris: qui aut patruus aut auunculus nōminat, q̄ et ipsi hoc ordine duplicantur.

Tertio gradu ueniūt supra proauus proauia, z infra pronepos proneptis. Ex obliquo quoq̄ fratris forisq̄ filius vel filia, patruus, emita, id est patris frater z foris: auunculus, matertera, id est frater matris z foris.

Quarto gradu proueniunt supra abauus, abauia: infra abnepos, abneptis. Ex obliquo fratris forisq̄ nepos et neptis: patruelis frater, foris: patruelis id est patris filius et filia. Consobinus consobina, id est auunculi z matertere filius z filia. Amirinus, amirina, id est amite filius z filia. Itē consobini qui ex duabus foribus nascunt, quibus accrescit patruus magnus, amita magna, id est aut paterni frater z foris: auunculus magnus, matertera magna, id est auie tam paterne q̄ materne frater z foris.

Quinto gradu ueniunt supra quidem adauus, adauia: infra abnepos, abneptis. Ex obliquo fratris et foris, pronepos proneptis, fratris patruelis, foris patruelis, amirini amirine, consobini consobine, filius vel filia: propior consobinus, propior consobina, id est patris magni, auunculi magni, matertere magne: amite magne filius vel filia, quibus accrescunt propatruus et proamita.

Item sunt proauus paterni frater z foris: proauunculus scz z promatertera. **I**tem sunt proauie paterno

Et idē in hunc locū 21 ciam lib. of. punc. ij. ca. xxiij. res em̄ grece dicitur. **P**rimo gradu. **I**tem hoc cap. profere quatur Isidorus legē galē gradūm cō: nō tantū p̄tationē vsq̄ ad trices, septimum gradū, ostendens in quo gradu sunt p̄sone.

maternusq; frater z foror: pauisq; magni materni
hec species, nec alijs gradibus q̄ scripta est, nec
alijs vocabulis declarari potest. Sexto gradu ve
niunt supra tritauus, tritauia: infra trinepos, tri
neptris: et obliquo fratris z fororis, abnepos ab
neptris fratris patruelis, z fororis patruelis ami
tini amittine, consobini cōsobine: patru magui,
amite magne, auuiculi magui, materere magne,
nepos neptris: p̄pious cōsobuni fili⁹ vel filia, ab
patru⁹, abamita. **I** sunt abauu paterni frater et
foror: auuiculi⁹ abmatrera. **I** sunt abauu mate
rerni, maternusq; frater z foror, abauuq; materni.
I quoq; explanari amplius nō possunt, q̄ ipse
author differuit. **S**eptimo gradu q̄ sibi sunt cog
nati recta linea supra infraq; p̄pious nominibus
nō appellant: s; ex trā suerā linea d̄rinent fratris
fororis arnepos, arneptris consobini filij filiaq;.

Successionis id. irco grad⁹ ser cōstituti sunt,
quia vltiri⁹ per rerū naturā, nec nomē inueniri,
nec vltra successio potest p̄pagari. In his enī ser
gradib⁹ omnium p̄pinq̄tati oia noia continent vlt
tra quos nec affinitas inueniri, nec successio con
sanguinitatis potest ampli⁹ p̄rogari. **O**e gra
dib⁹ cōsanguinitatis vel affinitatis quot sunt, quo
modo cōputādi, q̄b⁹ etiā appellent nominib⁹, au
z plene rhoritate Ili dou arg⁹ Gregorij z Alexandri suffi
p̄ Jnn.
l. l. h̄o
s. d̄ vi
ro. ff.
so. ma.
et gl. i
s. pen.
in sti. d̄
gradū.

Cōsanguinitas per tres regulas declaraf.
Prima regula magistralis p̄ linea recta. Ascen
dentium z descendentium quot sunt persone de
so. ma. quib⁹ queritur: cōputat⁹, intermedijs, vna d̄p̄ta
tot sunt grad⁹ inter eas. Sicut vis scire quātum
distat abauus a petruccio (petruccius esse fingimus
in cellula vacua) vtroq; cōputato z intermedijs
quinq; sunt persone: deme vna quatuor sunt gra
dus, z sic de alijs.

Pro linea collateralī due sunt regule.
Collateralium in linea equali quoto gradu q̄s
distat a communi stipite, toto distat inter se vel
sibi attinet. Exemplum pone cum facis abauum
stipitem inter p̄. z p̄oneporem p̄opatru. Nam
illi sunt in linea equali, quibet distat a stipite quar
to gradu: ergo inter se quarto. De computatione
tantummodo canonica loquor.

Collateralium in linea inequali quoto gradu
remotio: distat a cōmuni stipite, toto distat in
ter se. Exēplū pone faciēdo abauū stipitē. p̄. z fl
lius p̄patruū sunt in linea inequali. Cōputem⁹ per
go a remotiori scz a p̄. sed p̄. distat a stipite quar
to gradu, ergo a filio, p̄patruū quarto: semper in
telligē p̄m canonea.

Pro arborie cōsanguinitatis p̄m cōputationē
qualem dantur talcorū regule.

Prima in linea recta. Ascendentium z descen
dentium quot sunt persone de quibus queritur
cōputatis intermedijs vna dempra, tot sunt gra
dus inter eas.

Pro linea collateralī.
Collateralium in linea equali quoto gradu q̄s
distat a communi stipite, toto duplicato distat
inter se vel sibi attinet. Nam p̄m leges quibet
persona gradu facit in collateralibus: computa
tio enim legiturum ob aliud sit, q̄ computatio
decretistarum.

Collateralium in linea inequali quot sunt per
sone stipite dempro, tot sunt gradus. Si amplio
rem optas enucleationem, recurre ad Joannis
Andree declarationem.

Figura sequens arborie licet ad septimū de
beret gradum protendi, cum vsq; ad eum p̄m de
creta sit prohibito coniugalis. s. quest. ij. c. de af
finitate. z extra de clan. de lpon. cap. cum inibi
bitio. Tamen quia per tura noua ipsa coniugalis
prohibito est in tribus postremis gradibus re
uocata. vt dicto ca. cum inibi bitio. z de consangu
nitate z affinitate. cap. non debet. Ideo vsq; ad
quartum duntaxat figuram hanc duximus ex
tendendam. Nec idipsum graduum cognitio
nem quoquo pacto impedit. Quia enim duorum
aut trium computationē agnouerit, illam etiam
vsq; in gradum centesimum et eo amplius si op⁹
sit, deducere poterit.

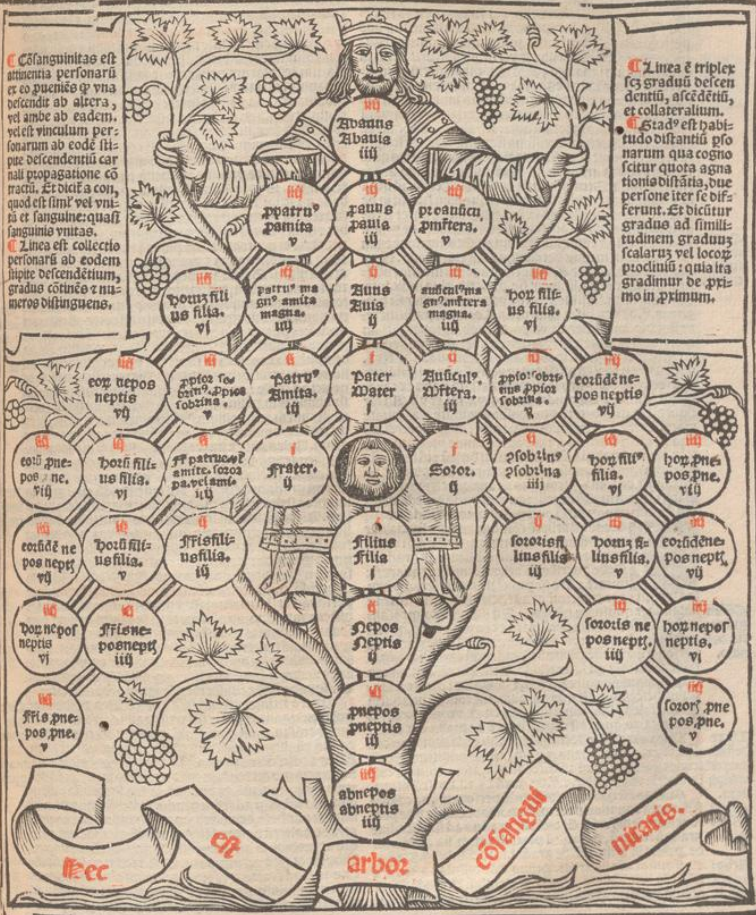
Quam aptissime hic imprimatur tum consan
guinitatis, tum affinitatis arbor, iudicet qui huius
causae trigefime quinque canones, z legit et in
telligit.

Arborie cōsanguinitatis metrica
commendatio.

Arbibus arborieā plenīs attende figurā.
Et gemini iuris vtilē dogma scies.
Abiis ignaros sponsales credere fas est.
Arboris auricome quos lauere gradus.
Vltra dies, variusq; labos huiusce parat.
Artis notitiam, que modo clara patet.

Consanguinitas est
 amicitia personarū
 ex eo quod sunt vna
 descendit ad altera,
 vbi ambe ab eadem
 vel est vinculum per
 sonarum ab eode sūp
 que descenditū car
 nali propagatione cō
 tractū. Et dicitur con
 quod est sim' vel vni
 si et sanguine quasi
 sanguinis vniū.
Linea est collectio
 personarū ab eodem
 sūp que descenditū,
 gradus cōtinūs e num
 eros distinguens.

Linea ē triplex
 scz gradus de cen
 dentū, ascenditū,
 et collateralium.
Stad^o est habi
 tudo distantū pro
 narum qua cogno
 scitur quōta agna
 tionia distāta, que
 perione iter se dif
 ferunt. Et dicitur
 gradus ad simili
 tudinem gradus
 scalarū vel locorū
 proclitū: quia ita
 gradimur de pri
 mo in primū.

patet: dicitur de fratre et descendenti. Sub cellula fratris, fratris filius filia: et illa fratris nepos neptis, et illa fratris pnepos pncipio: et frater p. et cu p. in primo gradu fm canone, in secundo fm leges. Et filius in secundo, fm canone: in tertio, fm leges. Et nepos in tertio, fm canone: in quarto, fm leges. Et frater pncipio est filius p. in quarto fm canone, in quinto fm leges: et sic debet esse vtrique punctatio, et ita sunt collaterales ad p. Et nunc de cellula patris fecimus stipitem: fac consequenter stipitem de ano, et eo patruus amita, et illa frater patruelis et amittus, et eo patruelis et amittus et illa horum filius filia, et illa horum nepos neptis, patruus est p. secundo gradu, frater patruelis etiam secundo gradu, filius in tertio, nepos in quarto fm canones, per leges aut patruus in tertio, frater patruelis in quarto, filius in quinto, nepos in sexto: sic debet esse vtrique punctatio. Postea fac proavum stipitem, et habet filios patruum magnam, amittam magnam: avum et aviam, avum matrem magnam, et materrem magnam, illos non pfectur. Et cellula patruus magni proptor sobum, ppiot sobina: et illa horum filius filia, et illa eorundem nepos neptis. Et quia p. dicitur a proavo quem nunc fecit stipitem, tertio gradu: ergo a patruo tertio et a proptor sobino tertio, et a filio tertio, et a nepote qui est in linea equalitatis, quarto fm canones: fm leges vero dicitur p. a patruo magno quarto, a proptor sobino quinto, et a filio sexto, a nepote septimo, et sic debet esse vtrique punctatio. Modo fac avum stipitem cum tribus filijs, scilicet ptopatruo, et proavo, et proavunculo. De proavunculo non pfectur. Et cellula ptopatruus dicitur cellula horum filius filia: et illa, horum nepos neptis: et illa, eorundem pncipio pncipio. Isti omnes sunt cum p. in quarto gradu, quia p. dicitur a stipite in quarto gradu: et ex illa linea nullus est lineam equalitatis, ergo omnes distant quarto. Secunda vlt. q. p. patruus dicitur, v. filius, v. nepos, v. pncipio, v. sic debet esse vtrique punctatio. Nunc videndum est quod regulis gradus illoz collateralium cognoscant. Collateralium equalium lineam vnam tra dor regulam fm canones. Collateralium in linea equali quoto gradu quis dicitur a communi stipite toto distant inter se vel sibi attinent, hoc fm canones. Exemplum ponitur quando facis avum stipitem inter p. et pncipio in proavunculo quia illi sunt in linea equali quilibet distant a stipite quarto gradu, ergo inter se quarto. Secunda vlt. q. p. patruus vero alter est, et sic dicitur regulis. Collateralium in linea equali quoto gradu quis dicitur a communi stipite, toto duplicato, distant inter se vel sibi attinent. Uides ergo ex superiore dictis et ex punctatione, quod predicti p. et pncipio ptopatruus distant octavo. Et insurgit illa difficultas, quia fm leges quilibet persona gradum facit in collateralibus. Unde duo fratres facit duos gradus, fm canones vero due persone faciunt unum gradum: unde patet in cellula fratris, frater est cum p. in primo gradu, fm canones, in secundo fm leges, sed coputatio eorum ob aliud fit non nostra. xxxv. q. v. ca. ij. bene ergo dicitur fm leges quod in equali linea collateralium, siue linea sit paria numeri, siue disparis, non est reperire disparum gradum: vide in linea paria numeri secunda vel quarta, disparis numeri prima vel tertia. In prima duos gradus in secunda quatuor, in tertia sex, in quarta octo: quod non est fm canones, quod in equali linea disparis numeri habemus disparum gradum: quod in prima primum, in tertia tertium, in quinta quintum, et sic de singulis. Nunc restat videre de collateralibus in linea inequali, de quibus traditur talis regula fm canones. Collateralium in linea inequali quoto gradu remonetur distant a communi stipite toto distant inter se. Exemplum ponitur faciendo abavum stipitem p.

et filius patruus sunt in linea inequali. Coputem ergo a remonetur. i. a p. sed p. dicitur a stipite quarto gradu, ergo a filio patruus. i. i. id est in descendenti vlt. ad lineam equalitatis: et hoc est quod dicitur quod persona addita per se neque ad lineam equalitatis non creetur gradus, quod pro parte filius est nepos et nepos omnes distant quarto gradu a p. sed alter fm leges fm quas talis regula traditur. Collateralium in linea inequali quot sunt personae? Regula ne stipite de proptor sunt gradus: unde p. a stipite dicitur in quarto, a patruo quinto, a filio sexto, a nepote septimo, a linea in nepote, vlt. et sic quilibet persona facit gradum. Uides ex equali supra dictis quod non potest trahere cu aliqua de arborie. Dicitur enim a summo, i. ab avo, ab imo, i. a nepote ab extremis collateralium, ab obo, hie quod a medio ceterorum quod facit p. cu nullo potest trahere. Et si extremum in collateralibus: v. puta si pncipio patruus, vel nepos frater, a creatur filia, possit p. cu illo trahere. Licet autem contrahat in quoto gradu remanet tamen sanguinitas: prohibito enim quod perius positum, pcesserat, potuit tolli, et naturalia sunt immutabilia, v. diff. in p. Scire debeas quod communitur dicitur doctores quod abavus, et pncipio, et avus sunt bigami, dicitur quod si non essent bigami, non possent filij eorum coniungi cu essent fratres: sed de hoc non multum curio, quod eadem ratione sic esset de alijs cellulis duplicibus, quod pro ne eorum essent bigami: unde fingam perinde ac si in quibus dupliciter cellula haberentur quot personae ac si diceretur patruus et pncipio, pncipio et maritus: unde duplicatio posita fuit ut nomina demonstraret in vtroque sexu non vtrique iugos denotaret. Sciendum quod in collateralibus equalium lineae bene sequitur ista regula affirmatio et negatio. Ergo et in summo sanguine in linea equali, et ego possum accipere filiam matrem, ergo tu matrem. Et negantur. Ergo non possum accipere filiam matrem, ergo tu matrem. Affirmantia pcedit in linea equali quartum gradum, negantia in tertio vel cetero. Et in linea inequali hoc non pcedit affirmatio vel negatio: quod si vult in quarto, alter in tertio vel cetero: quod est in quarto gradu, et non e converso: unde patruus huius filius nepos trahere possunt cu filia p. sed non e converso. Item queritur an collateralia quoto vult in quinto, et alter in primo: puta filia p. et patruus possunt ad invicem contrahere: dicitur hostie, quod non, et hoc non, et. e. q. dilectio, et ca. rita, et in summa huius rita, de cofan. §. nunc in quinto, et primo quod per sua argumenta nunc pbatur sic, pater et filius vna persona censentur, C. de impu. et alio sub. l. vlt. sicut ergo non trahit cu stipite, si nec cu filio stipitis, bene facit predicta decreta. rita, vbi fratres videntur poni p. stipite. Contrarium tenet Ber. quod colligitur ex glo. qua ponitur. §. eo. titu. ca. vlt. et Ra. et Joa. de deo. et hoc est verissimum, quod pbatur verba regule possit. §. eo. c. vlt. dum dicitur ibi descendendum ab eodem, sed certum est quod pro parte trahit descendit a stipite. Pater et avus vna persona est inter eos prohibito ascendendum et descendendum aut collateralium: de primo patet negatio quod certum est filium p. non descendit a patruo. Et si ergo prohibito collateralium: sed certum est quod isti distant quinto, quod igitur impediatur istos collaterales trahere non video, Joannes andree.

XXV luj

C Affinitas s̄m canones est personarum proximitas ex coitu proventens, omni carens parentela. Et dicitur affinitas quasi duorum ad unum finē unitas, eo q̄ due cognationes diuerse per nuptias s̄m leges, vel per coitū s̄m canones copulantur, et alter ad alteri⁹ cognationis finē accedit; vt ff. de grad. cogn. l. non facile. Saffines.

C Scias autem q̄ affinitas est perpetuum impedimentum: quod durat etiam mortua persona qua mediante contrahitur. xxxv. questione. x. fraternitatis.

C Per carnalem copulam viri et mulieris inter consanguineos mulieris et virum: et inter consanguineos viri et mulierem contrahitur affinitas primi generis eiusdem gradus cuius est consanguinitas. Si ergo consanguineus tuus cognoscat mulierem: si vis scire quoto gradu affinitatis attinget tibi mulier illa: vide quoto gradu est tibi consanguineus tuus: et quoto est tibi ille consanguineus, toto mulier est tibi affinis, et semper in primo genere. Dicitur est in regula viri et mulieris et non viri et vxoris, quia secundum canones etiam per coitum fornicarium et incestuosum contrahitur affinitas, patet de eo qui cognoscat consan. vxor. sue. ca. discretionē. et ca. penul.

C Inter consanguineos mulieris et virum, et consanguineos viri et mulierem: ideo dicitur quia inter virum et mulierem non contrahitur affinitas, sed ipsi sunt affinitatis causa.

C Item inter consanguineos viri et consanguineos mulieris nulla est affinitas: vnde duofratre contrahitur cum duabus fororibus: pater et filius cum matre et filia, sed est affinitas inter consanguineos mulieris et ipsum virum, et consanguineos viri et ipsam mulierem, de consanguinitate, et affinitate, quod super his.

C Regula infallibilis et clarissima ad cognoscendam affinitatem.

C Quotienscūq̄ internam personarum de quibus querit et coniugem alteri non est vel non fuit consanguinitas intra quartū gradum inclusive nulla est prohibito: vt inter me et coniugem nepotis mei non potest esse matrimonium, q̄ nepos meus est mihi consanguineus intra quartū gradum.

C Aliud exemplum.

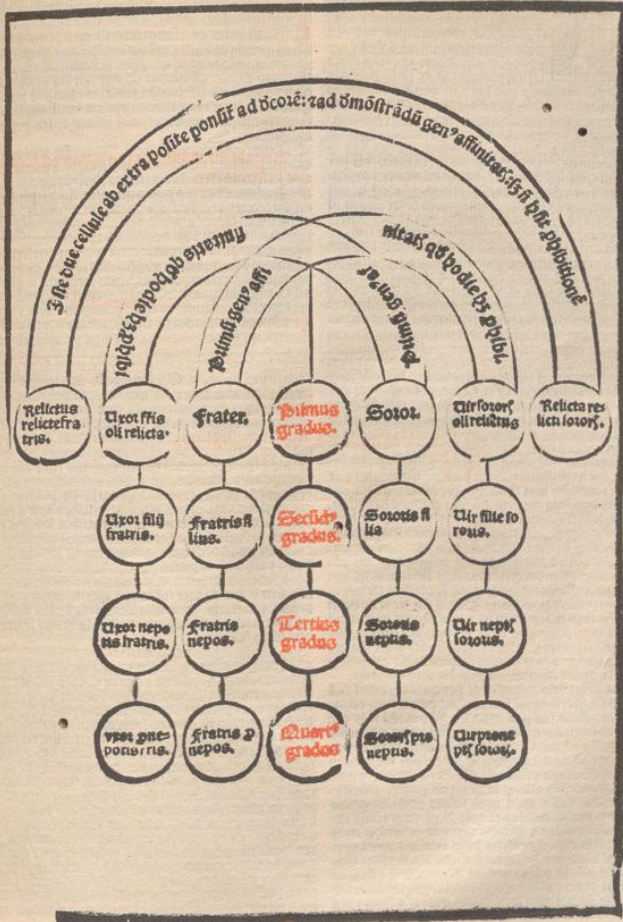
C Soror mea habuit maritum, ea mortua maritus etiam accepit: quo defuncto poterō contrahere cum eius relicta, quia inter me et illam relictam nulla est nec fuit consanguinitas: et sic de alijs omnibus.

C Arboris affinitatis metrica commendatio.

B Amifera cunctos affines arbore nosces.
L carnale fedus copula tale dabit.
Illicitus, licitusve tibi coitus creat istos.
Plerusque nostri dogmata iuris habent.
Leges canonice cives cedite iuri.
Hinc vos peccati causa subesse facte.

Arbor affinitatis.

Sanguinis affines arbor prefens referabit.
Huius vias facies prima figura dabit.

Inter consanguineos mulieris et viri et consanguineos viri et mulierem. Ideo dicitur quia inter virum et mulierem non contrahitur affinitas: sed ipsi sunt affinitatis causa. Item inter consanguineos viri et consanguineos mulieris nulla est affinitas: unde duo fratres contrahunt cum una uxore sicut pater et filius cum matre et filia. Sed est affinitas inter consanguineos mulieris et ipsum virum: et consanguineos viri et ipsam mulierem: extra de consangu. et aff. q. super his. p. uni generis quare dixerim etiam et super iocibus patris. Et eiusdem gradus cuius est consanguinitas: vide hoc in arbore. nam frater et socius sunt in primo gradu consanguinitatis: maritus socius est frater in primo gradu affinitatis: et sic vocat fratris socius. et sic filia socius est filio fratris et ipsi frater in secundo gradu consanguinitatis: maritus eius in secundo gradu affinitatis. et conuerso. et sic in reliquis. Unde vir conceptus socius armet fratri et omnibus descendensibus sicut in arbore quarto gradu affinitatis. et hoc ideo: quia toto gradu consanguinitatis armet predictis ipsa p. conceptis. Qui sunt in arbore ideo dicitur: quia si p. socius fratris haberet filium. ille excederet lineam equalitatis: et sic armet quinto gradu secundum regulas traditas in proxima arbore. ¶ Post hoc notandum est. illud precise non sequitur. ego et tu sumus affines: et ego filius quem procreo. et est tibi affinis. Nam interdum filius meus mutat genus armet: quia ego sum tibi affinis: et ipse consanguineus interdum nil armet tibi. interdum mutat gradum. interdum nec mutat genus nec gradum. Exemplum. si ego et tu sumus affines per appositionem mei: quia scilicet contraxi cum consanguinea tua: si ex dicta consanguinea tua filium procreo. ille est tibi consanguineus non affinis. sed si ego maritus consanguine tue et alia muliere filium procreo. ille nec est tibi consanguineus nec affinis. Et vero tu consanguineus voco meo filium procreas: hic filius non mutat genus armet: quia tu pater es mihi affinis et ipse affinis. sed si tu voco meo et alio in equali linea vel in equali: et eras remotus: quia tu eras in tertio: ipsa in secundo vel primo: tunc ipse filius mutat gradum: quia tu pater es mihi in tertio gradu affinitatis et ipse mihi in quarto. Si vero tu et voco meo eras consanguineus in linea in equali: sed voco meo eras remotus: ut quia ipsa in tertio. et tu in secundo. tunc filius tuus non mutat genus nec gradum: quia tu mihi affinis. et ipse affinis: tu in tertio gradu: et ipse in tertio gradu. Item nota quod istud etiam non sequitur. ego et tu sumus affines. et ego non possum accipere filiam tuam: ergo nec tu meam: quia si habeam consanguineam tuam in vocem. tu bene potes contrahere cum filia mea quam habui ex alia muliere: quia affinitas non contrahitur inter consanguineos viri et consanguineos mulieris. sed inter virum et consanguineos mulieris: et inter mulierem et consanguineos viri: ut dicit et probatur extra de consangu. et aff. q. super his. Sed ego non possum contrahere cum filia tua nisi postquam illa excederet quartum gradum: ut quia est in quinto et est simile secundum quod dicit. in proxima arbore circa finem. ¶ Tunc queritur an affinitas inter ascendentes et descendentes habeat perpetuam prohibitionem: an extendatur tantum usque ad quartum gradum. Et si teneremus opinionem s. o. f. de consangu. et aff. q. super his. in arbore proxima circa medium diceremus: quod dicit. in proxima arbore circa finem. Sed tenendo contrariam opinionem diceremus quod prohibitio sit perpetua. Dicit enim textus quod ita adhibere debemus a consanguinitate vocis. ut a propinquitate. extra de consangu. et aff. ca. i. xxxv. quest. ii. de propinquitate. c. equaliter. Si ergo inter consanguineos ascendentes et descendentes prohibet non extendatur in infinitum: ergo inter affines. ad idem in-

si. de nup. s. affinitas. et dicitur quod tales affines ascendentes et descendentes habentur loco parentum et liberorum. ff. de gradi. l. non facile. §. et retro. in fine. Eodem modo potest formari questio de affinis quorum unus est in primo gradu: alter in quinto sicut in consanguineis dicit. §. in arbore proxima. in fine. An autem liceat quibuslibet reprobis habere in vocem duas cognatas. scilicet vocem duorum fratrum: et an coniuncti olim in gradu prohibito hodie primo simul manere possint. de hoc vide not. extra de consangu. et aff. ca. no. debet. ¶ Ultimo queritur ad veritatem arborum an prohibito consanguineo vel affini vel affinum coniungendum procedat ex prohibitione diuina: an ex humana: et quare facta sunt prohibita. Reuocatio scias quod olim propter necessitatem frater necesse fuit habere contrahere cum sociis: et consanguineis cum consanguineis. unde tunc in collateralibus non erat. p. h. colligi. bino hoc fuit a principio generis humani in filio et nepotibus ade. hoc etiam fuit post diluuium in nepotibus noe. In leuitico vero prohibite fuerunt sere duodecim persone. quas vide not. extra de resti. spol. literas. c. de dno. ca. gaudemus. De eum ius posituum canonicum prohibet consanguineos et affines primi generis coniungere in septimo gradu et quatuor: que prohibito postea usque ad quartum gradum est restricta. extra eo. non debet reuocatio vero fuit ex causa que ibi ponitur. et extra de resti. ca. licet et quadam. per q. pater. q. prohibito partim procedit ex iure diuino: partim ex posituo. Unde in secundo gradu equalis linee collateralis contrahere possunt a iure diuino: sed non posituo. Ratio vero prohibitionis sumitur. xxxv. quest. j. §. j. ca. j. fuit enim. p. per claritatem ampliatam. Nam si contraheret cum sociis idem esset pater et socer: mater et socrus. vir et frater. et. Sed si alium habeo patrem. alium socer. numerosius se claritas potenderet. in qua vinceret fideles et precipue studentes continue periculeret per gratiam eius qui est benedictus in secula seculorum. Amen.

Explicit ingeniosa viri... declaratio: per Joanne andream in re monarcis copulata.

Consanguineus et affines qui bene possunt colligi.

Quic querit. hec questio dividitur in septem par-

Questio vi.

Quic querit. Anc queritur quibus accusantibus vel testifican-

ribus confanguineorum con-

uinctio dirimenda sit. De his ita scribit Fabianus papa.

Confanguineus tamen vel si p-

genes defecerit. antiqui et ve-

racas propinquitatem in syno-

do component.

Confanguineos extra-

neos nullus accuset: vel si p-

anguinitatem in synodo cõ-

puter. sed propinquus ad quo-

rum notitia p̄net. id est pater et mater. foris et frat. patruus au-

gulus. amita. matertera et eorum procreatio. si autem p-

genes tota defecerit. ab anti-

quibus et veracioribus quibus eadem propinquitas nota sit. et si inuenta fuerit propinquitas. separatur. Quod est in de-

creto ecclesie florentine missum. Palca.

Idetur nobis quod scõda quã cõtra phibitione ecclesie duxit. non sit vroz: etiã si pumã nõ haberet desponsa-

tam. nõ quõ cõtra interdicitõ et ordinẽ ecclesie factũ est. ratum nõ haberi tam humane quõ di-

uine legis proclamat auctoritas. Idcirco igitur ea quã inordinata-

te sup̄duxit phibitione renitente. vroz nõ est. eã cogẽdus est recipere quã iuravit et despo-

vi extra quã ma. accu. pof. videtur. c. q. iulius. f. iust. deficiente parentela. v. h. in. f. d. d. Accenset. impioque scõm d. argu. c. de iust. re. parentibus. vbi ponitur accusare pro agere. et nota causa matrimonialis nõ est criminalis nõ est criminosa. vbi de crimine agitur in foro ecclesie. f. iust. sed in foro sa-

lauit. et ex ea prolem genuit: vt iuramenti religio nõ vltimatur. et fides ad iuramentum pmissa seruetur: et proles in cultu dei nutriatur et educatur: et alij exinde occasione peccati et alios decepti assumere nõ valeant.

Quod autem parentes fratres et cognati vtriusque sexus in testificatione filij et filie vel dirimendum adiungantur. iam antiqua cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbat. In dirimendo autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Cofanguineus p̄ferit quã sup̄mimo nõ est q̄stio.

Idetur nobis quod scõda quã cõtra phibitione ecclesie duxit. non sit vroz: etiã si pumã nõ haberet desponsa-

tam. nõ quõ cõtra interdicitõ et ordinẽ ecclesie factũ est. ratum nõ haberi tam humane quõ di-

uine legis proclamat auctoritas. Idcirco igitur ea quã inordinata-

te sup̄duxit phibitione renitente. vroz nõ est. eã cogẽdus est recipere quã iuravit et despo-

nerit frat. in j. gl. i. ff. Archi.

Confanguineus tamen vel si p-

genes defecerit. antiqui et ve-

racas propinquitatem in syno-

do component.

De defecerit. q. nõ sunt vel nescit vel sunt infames. Nota sit. Antequam motam questione. extra de confangu. c. q. i. ff. de iust. re. d. argu. c. de iust. re. parentibus. vbi ponitur accusare pro agere. et nota causa matrimonialis nõ est criminalis nõ est criminosa. vbi de crimine agitur in foro ecclesie. f. iust. sed in foro sa-

lauit. et ex ea prolem genuit: vt iuramenti religio nõ vltimatur. et fides ad iuramentum pmissa seruetur: et proles in cultu dei nutriatur et educatur: et alij exinde occasione peccati et alios decepti assumere nõ valeant.

Quod autem parentes fratres et cognati vtriusque sexus in testificatione filij et filie vel dirimendum adiungantur. iam antiqua cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

Quod autem dirimendum vel dirimendum cõsuetudine legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata. quod diuini et humani legibus approbata.

mo a testibus.
De parentela. ff. de testib. l. i.
De testib. l. i. ff. de testib. l. i.

Adde
alios ca.
quod officium est q.

Alis
stud.

ij. ps.

De parentela illa qua dicitur esse inter istum et istam eius coniugem, quicquid inde scis, aut audisti a tuis vicinis, aut a tuis propinquis antiquibus, tu per nullum ingenium, nec propter timorem, nec propter amorem, nec propter premium, aut propter consanguinitatem ce-

lud. sacramentum quod dicitur de illa parentela que inter filium et eius coniugem copulatur, quod tu illud observabis in quantum sapis, sic te deus adiuvet.

De iuramento non est separationis, sed synodale, institutum ab Euticiano papa. ij. Et enim.

De iuramento in synodo residens post congruam allocationem, vij. ex plebe eius parochie, vel eo amplius prout viderit expedire, maturiores, honestiores, atque veraciores viros in medium debet advocare, et illas sanctorum pignorum, vnumque illorum tali sacramento constringere, ut amodo in antea quicquid noverit, aut audisti, aut postmodum

De iuramento in synodo residens post congruam allocationem, vij. ex plebe eius parochie, vel eo amplius prout viderit expedire, maturiores, honestiores, atque veraciores viros in medium debet advocare, et illas sanctorum pignorum, vnumque illorum tali sacramento constringere, ut amodo in antea quicquid noverit, aut audisti, aut postmodum

De iuramento in synodo residens post congruam allocationem, vij. ex plebe eius parochie, vel eo amplius prout viderit expedire, maturiores, honestiores, atque veraciores viros in medium debet advocare, et illas sanctorum pignorum, vnumque illorum tali sacramento constringere, ut amodo in antea quicquid noverit, aut audisti, aut postmodum

De iuramento in synodo residens post congruam allocationem, vij. ex plebe eius parochie, vel eo amplius prout viderit expedire, maturiores, honestiores, atque veraciores viros in medium debet advocare, et illas sanctorum pignorum, vnumque illorum tali sacramento constringere, ut amodo in antea quicquid noverit, aut audisti, aut postmodum

De iuramento in synodo residens post congruam allocationem, vij. ex plebe eius parochie, vel eo amplius prout viderit expedire, maturiores, honestiores, atque veraciores viros in medium debet advocare, et illas sanctorum pignorum, vnumque illorum tali sacramento constringere, ut amodo in antea quicquid noverit, aut audisti, aut postmodum

De iuramento in synodo residens post congruam allocationem, vij. ex plebe eius parochie, vel eo amplius prout viderit expedire, maturiores, honestiores, atque veraciores viros in medium debet advocare, et illas sanctorum pignorum, vnumque illorum tali sacramento constringere, ut amodo in antea quicquid noverit, aut audisti, aut postmodum

ritatem episcopo vel eius legato.
De iuramento. l. i. predicatione. r. q. i. placuit.
De pignorum, i. reliquos, quibus obligatur sicut per pignora.

Inquisiturus es quod contra voluntatem dei, et rectam Christianitatem in ista parochia factum sit, aut futurum erit, si in diebus tuis evenit, tantum ad tuam cognitionem quocumque modo perveniat, si scis, aut indicatum fuerit tibi synodalem causam esse, et ad ministerium episcopi pertinere, quod tu nec propter amorem, nec propter timorem, nec propter premium, nec propter consanguinitatem celes-

De parentela illa vnde pro qua etiam est ad nosram audientiam appellatum, aliorum fratrum scripta suscepimus, qui vitios causam ipsam diverso modo narrabant, in personarum nominibus primo discorde daverit, postea in altero consenserit, iudices delegati ipsum super hoc placuerunt: dicit papa quod hic consideranda sunt testium persone, et quid ter debet iurare, et esse sine varietate.

De iuramento in synodo residens post congruam allocationem, vij. ex plebe eius parochie, vel eo amplius prout viderit expedire, maturiores, honestiores, atque veraciores viros in medium debet advocare, et illas sanctorum pignorum, vnumque illorum tali sacramento constringere, ut amodo in antea quicquid noverit, aut audisti, aut postmodum

De iuramento in synodo residens post congruam allocationem, vij. ex plebe eius parochie, vel eo amplius prout viderit expedire, maturiores, honestiores, atque veraciores viros in medium debet advocare, et illas sanctorum pignorum, vnumque illorum tali sacramento constringere, ut amodo in antea quicquid noverit, aut audisti, aut postmodum

De iuramento in synodo residens post congruam allocationem, vij. ex plebe eius parochie, vel eo amplius prout viderit expedire, maturiores, honestiores, atque veraciores viros in medium debet advocare, et illas sanctorum pignorum, vnumque illorum tali sacramento constringere, ut amodo in antea quicquid noverit, aut audisti, aut postmodum

De iuramento in synodo residens post congruam allocationem, vij. ex plebe eius parochie, vel eo amplius prout viderit expedire, maturiores, honestiores, atque veraciores viros in medium debet advocare, et illas sanctorum pignorum, vnumque illorum tali sacramento constringere, ut amodo in antea quicquid noverit, aut audisti, aut postmodum

De iuramento in synodo residens post congruam allocationem, vij. ex plebe eius parochie, vel eo amplius prout viderit expedire, maturiores, honestiores, atque veraciores viros in medium debet advocare, et illas sanctorum pignorum, vnumque illorum tali sacramento constringere, ut amodo in antea quicquid noverit, aut audisti, aut postmodum

De iuramento in synodo residens post congruam allocationem, vij. ex plebe eius parochie, vel eo amplius prout viderit expedire, maturiores, honestiores, atque veraciores viros in medium debet advocare, et illas sanctorum pignorum, vnumque illorum tali sacramento constringere, ut amodo in antea quicquid noverit, aut audisti, aut postmodum

De iuramento in synodo residens post congruam allocationem, vij. ex plebe eius parochie, vel eo amplius prout viderit expedire, maturiores, honestiores, atque veraciores viros in medium debet advocare, et illas sanctorum pignorum, vnumque illorum tali sacramento constringere, ut amodo in antea quicquid noverit, aut audisti, aut postmodum

deare cōsanguinitatem, debent incipere a principio, et sic
 dēcedere vltas ad psonas illas de quibus querit. si inci-
 piunt a vno? fratris? et bene pōant illos fuisse fratres
 sed de pte eorū nihil probant, nec inde aliqd sciat, et alios
 de cōsanguinitate pbat
 gradus, nunquid
 hoc sufficit? dīco
 q sic: q de stirpe
 non inuenim? cau-
 tā, sed tantū de la-
 terib? vt est de re-
 stitucioe, et ipso
 fratre canon qn-
 q ponit p stirpe,
 s. e. q. v. c. i.
 q postmodū,
 ponam ergo q pe-
 trus et berra q sū-
 frater t rotot, con-
 trahunt matrimo-
 nium: et duo testea
 bene pōant perrū
 esse filiu iohāis, s. y
 berra mīlū sciat,
 nē ali duo pbat
 berra esse filiu iohā-
 nis: s. y de petro ni-
 hil sciat separabīl
 ne tale matrimo-
 nū? dicit oēs q
 non quia nec fili-
 i duo probat cōsan-
 guinitatem, nec illi
 duo, nā aliud pro-
 bat illi, et aliud il-
 li. Sed q hoc dicit
 cōsanguinitate si pba
 rēst, ut aliquē esse filiu
 iohāis? illū esse pa-
 trē istius probant.
 sed in casu isto pro-
 bantur esse iudici q
 iohāis est pater
 berra, s. i. r. et p. p.
 berra q iohāis est
 pater berra, ergo
 collat iudici q idē
 est pater vtriusq:
 ergo cōsanguini-
 tas est probata, et
 forte pīmī melius
 dicitur.
 q credant,
 q sūnt q iurent
 de credulitate: nec
 est contra est de re-
 stitucioe, illud
 enim intelligo per
 hoc, qta pbat aut
 istū duo facta men-
 ta. Jo. de fam.
 c. i. Vel cōtrarie-
 tas, hic respondet
 dīstīonē facit. Jo.
 c. d. d. v. c. i. Dec
 est. v. pars vltima
 questiois.

Histodie in noibus psonay dif-
 cordasse, postmodū? vero in
 altero eorū cōputatores eius-
 dem parēte dicuntur conue-
 nisse. Alterū in hmoi casibus
 summo pere consideranda est
 qualitas personarum que ali-
 quid contra quolibet astrue-
 re velint que etiā iusurādum
 prestare debet q neq gratis,
 neq pōio, vel timore vel odio
 alicuius hoc dicit contra eos
 de quibus agit, sed potius qd
 credant ita verum esse, et ita
 se a suis antecessoribus audi-
 uisse, in quib? oibus nō debet
 alicuius varietas vel contrarie-
 tas inueniri. Qui vero sepa-
 rantur ab invicem, hmoi iura-
 mentum prestabunt.
Iuramentū separations.
Histodie in antea tu-
 per nullū in genitū te so-
 ciabis huic tue cōsanguinee
 nec in coniugio, nec in adulte-
 rio, nec cum illa ad vnam men-
 sam manducabis et bibes, aut
 sub vno recto manebis, nisi in
 vna ecclia, aut in alio loco pu-
 blico, vbi nulla mala suspicio
 possit esse, vt tibi coram testib?
 idoneis p certa necessitate pa-
 riter colloquamini: nec aliam
 coniugem accipias, nisi forte
 post actam pnam tibi licētia
 data fuerit ab epō tuo aut epō
 missio, sic te deus adiuet.
Occasione vero cōsanguinita-
 tis vxorē suā dimittere et aliā
 ducere nō licet alicui, nisi cau-
 sa pūmum probata fuerit.
Unde Alexan. papa. ij. Sū-
 telmo de vniuersali.
Nisi coram ecclia cōsan-
 guinitate probata vxorem di-
 mittere non licet.
Altorum relatione co-
 gnouimus te ppriam
 velle abijcere vxorē, et adhe-
 rere alteri, p tendētē pangui-
 nitatis occasione. vnde ap-
 plicā auctoritate interdico
 mādā? tibi vt hanc quā nūc
 habes vxorē, nullaten? presu-
 mas dimittere, vel aliā ducere,
 donec apud epōū religio-
 solum conciliū? causam ius-
 tam examinaueris.
Recipitur? vero eā quā in-
 iuste dimisit, hoc modo iurabit.
Recipiatis iuramentū.
Histodie in antea istā
 coniugem fl. quam in-
 iuste dimiseras, ita tenebis si-
 cut maritus suam coniugē b
 habere, in dilectione et debita
 disciplina, nec eam per vllum
 malum ingenium a te separa-
 bis, nec ea viuente aliam acci-
 pies, sic te deus adiuet.
Quod autē vnius testimo-
 nio coniugia apud quosdā di-
 rimunt, nulla rōne ratiū habe-
 tur. Tū em dīs dixerit. Dm-
 ne? s. b. v. m. stabit in ore duo-
 rum vel trium testium.
Item cū in bilerdensi conci-
 lio dicat. Quidē controuersia q
 de ecclēsiasticis rebus fit: p m
 diuinam legē sub duobus vel
 tribus testibus terminet, dīo
 dicēte. Non vnus stet contra
 aliu, s. in ore duorū vel triū te-
 stū stet oēs s. b. v. m. Itē cū ali-
 bi dicat: Nullū? psonē quā-
 libet exercitate testimonio ali-
 quid credat: euidētissime ap-
 paret vnius assertione coniu-
 gia non esse dirimenda.
Questio. vii.
Quod autē? n
 queritur si il-
 li qui de in-
 cestuosus na-
 scuntur, si-
 lij reputen-
 tur.
 Si parentes neci-
 tati impedimētum
 mo illi
 non est dubiū quin
 pnt esse
 filij sine legitimi vt
 extra d. fil. sine leg. legit-
 ci inter. Si autem ius-
 yn? sciat: et ali ne

Histodie. Sub vno. Loco suspecto, nam qui
 male agit et. xvij. q. ij. permiciofam.
 Licētia. cum sit tenet. Si em esset iuuenis, de iure
 communi posset contrahere, fm quosdam: vt not. excul.
 questio. ij. in adole-
 scētia.
 Deuo adiu-
 uet. sed clericus cū
 separatur a concu-
 bina sua nō debet
 iurare vt extra de
 concub. cler. et mu-
 clericos.
 Dec
 est sexta pars que
 stiois.
 Altor. s. ca-
 lio. Iste con-
 sanguinitatis occa-
 sione volebat vxorē
 rem suā dimittere
 pbat papa ne di-
 mittat, nisi pūm
 causa fuerit in con-
 cilio probata.
 Abijcere. p-
 pūa auctoritate:
 qd non licet. xvij.
 q. ij. c. i. s. i.
 Conciliū. hoc
 est. Vel exaudi di-
 stribuit. De hoc
 not. xvij. questio-
 ne. ij. c. i.
 Recipitur. Deut.
 q. dec. est. vij. pars xvij. d.
 questiois.
 Istō.
 Dimise-
 ras. auctoritate p-
 pūa: vel per ecclē-
 siā si fuit decepta.
 Quod autem
 vnus. hęc questio
 incidit p propo-
 nitur.
 Omne verbū
 supra. ij. q. iij. s. i.
 c. placuit.
 Stabit. Nisi
 in casu de p. sec. di-
 iij. placuit. et lxxv.
 vij. dist. cāta. et. vij. lxxij. b.
 q. iij. talia.
 Quod autem
 die
 in iustit. vij. q. q.
 modicā habet du-
 bitationem.
 Quod autē. filij et
 Si parentes neci-
 tati impedimētum
 mo illi
 non est dubiū quin
 pnt esse
 filij sine legitimi vt
 extra d. fil. sine leg. legit-
 ci inter. Si autem ius-
 yn? sciat: et ali ne

Ad quartum. Si intelligas hoc de sebo gne affinitatis...

Quidam dicunt quod si quis cognoverit aliquam...

Item Felici Messiane civitate episcopo.

In quarto gradu qui coconiuncti fuerint...

Et salubriter precaue da sanctorum...

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Quidam ibi. Quod autem. fo. de fan. Unde queritur...

Unde in Aurelianensi capitulo. Ad ducar vxores qui vix ad mortem alterius in incestu...

Hec suofum in ipso deest. ad atqz nephan do scelere manet...

Et si alter eoz morte pueniens fuerit...

Et ac authoritate qui in quarto vel in quinto gradu...

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Unde queritur. hic queritur si sententia lata est...

Unde in Aurelianensi capitulo. Ad ducar vxores qui vix ad mortem alterius in incestu...

Hec suofum in ipso deest. ad atqz nephan do scelere manet...

Et si alter eoz morte pueniens fuerit...

Et ac authoritate qui in quarto vel in quinto gradu...

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Hec queritur si ecclesia fraude testis...

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Unde queritur. hic queritur si sententia lata est...

Unde in Aurelianensi capitulo. Ad ducar vxores qui vix ad mortem alterius in incestu...

Hec suofum in ipso deest. ad atqz nephan do scelere manet...

Et si alter eoz morte pueniens fuerit...

Et ac authoritate qui in quarto vel in quinto gradu...

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Item Felici Messiane civitate episcopo.

Compositi officii potestatem habentem.
Dicitur arg. qd papa approbat etc. v. s. xxiij. q. i.
hecti fides. s. xvij. q. iij. s. q. autem. x. xxiij. dist. si inimic.

Ar. s.
s. xxiij.
q. iij. cu
iniuria
vot de
hoc.
Miseri
cordia e
risou
piferi
da.
i. fm
miam.
rigore
i. fm tu
ris rigo
rem.

Constitutio officii potestatem habentem.
Dicitur arg. qd papa approbat etc. v. s. xxiij. q. i.
hecti fides. s. xvij. q. iij. s. q. autem. x. xxiij. dist. si inimic.
Constitutio officii potestatem habentem.
Dicitur arg. qd papa approbat etc. v. s. xxiij. q. i.
hecti fides. s. xvij. q. iij. s. q. autem. x. xxiij. dist. si inimic.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.
Dicitur arg. qd papa approbat etc. v. s. xxiij. q. i.
hecti fides. s. xvij. q. iij. s. q. autem. x. xxiij. dist. si inimic.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.
Dicitur arg. qd papa approbat etc. v. s. xxiij. q. i.
hecti fides. s. xvij. q. iij. s. q. autem. x. xxiij. dist. si inimic.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.
Dicitur arg. qd papa approbat etc. v. s. xxiij. q. i.
hecti fides. s. xvij. q. iij. s. q. autem. x. xxiij. dist. si inimic.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.
Dicitur arg. qd papa approbat etc. v. s. xxiij. q. i.
hecti fides. s. xvij. q. iij. s. q. autem. x. xxiij. dist. si inimic.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.
Dicitur arg. qd papa approbat etc. v. s. xxiij. q. i.
hecti fides. s. xvij. q. iij. s. q. autem. x. xxiij. dist. si inimic.

Questio. r. Secundapars.
Dicitur arg. qd papa approbat etc. v. s. xxiij. q. i.
hecti fides. s. xvij. q. iij. s. q. autem. x. xxiij. dist. si inimic.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

Sententiam Romanam sedis in melius commutare licet.

linguntur: et virum
 soboles quā sūc
 pte de secūdo viro
 possunt ungi con
 gūmēis pūois vi
 re pūme questio
 ni respōdet q̄ sic
 alio tribus q̄ non
 est hanc rōnem al
 ligat: quia vir et
 vix finit vna ca
 rescit dicit est a
 dūo, cuius verbus
 manet in eternū.
 Adde etiā similit
 tudinem de imagi
 ne facta de iūo et
 quanto elemētis,
 et quibus p̄pōsitū
 est corpus huma
 num: et de liquore
 bus et colorib⁹ qui
 si mixti sint, sepa
 rari non possunt.
 Et scias q̄ in hac
 causa nihil muta
 ni, sed solummodo
 scripturas fallam
 curari: si verbis
 audacia detur per
 hoc potēris depre
 hendere virum in
 alio loco sit aliqd
 in melius reforta
 tum.
 a Si mulier,
 p̄tima questio.
 b Permeat.
 Ad hoc probandū
 inducit omnia illa
 que sequuntur in li
 tera, vbi dicit: an
 te q̄ deus etc.
 c Et eo defun
 ctio questio.
 d Vel si sub al
 tero viro. Tertia
 questio.
 e Vel si susce
 pte. Quarta q̄.
 f Transibunt
 q̄o p̄d̄ aliq̄s eoz. p̄p̄inquus
 vni p̄tineat alteri:
 hoc minime posse fieri credē
 dum est. Porro vno defun
 ctio, in superstitē affinitas nō
 delect: nec alia copula cōiū
 galis affinitatem copule p̄uo
 ris solvere valet. Sed neq̄ al
 terius cōiūctōis soboles plac
 cet ad affinitatis p̄uois viri
 cōsōrū trānsire, p̄ eo q̄ vbi
 dūi validū est et forte. Et in
 quibus dicit p̄pheta: Verbu

tes, qm̄ questisti que debuisti:
 iucundū me reddidisti. Unde
 placide ad inq̄sita respondeo.
 Sedem aplicam cōiūlere de
 creuisti si mulier copula nu
 ptiali extraneo viro cōiūcta,
 cognationi eius p̄tineat, si eo
 defuncto cognatio remaneat:
 vel si sub altero viro cognat
 ionis vocabula dissoluatur,
 vel si suscepte soboles possint
 legitime ad p̄uois viri cognat
 ionis trānsire copulā. Est em̄
 vbi dūi validū, forte et dura
 bile, et imutabile, et p̄suerabi
 le, nō momentaneū, nō trāstō
 riū. Sit em̄ p̄ se ipsa v̄itas, que
 deus est, et vbi dei est: et cū
 terra trānsibūt: v̄ba autē mea
 nō trānsibūt. Anteq̄ de⁹ i car
 ne appareret in homines, eo
 inspirate dixit Adā: Quā ob
 re relinq̄t homo patre suum et
 matre suā, et adherēbit vxori
 sue: et erunt duo in carne vna.
 Deinde cū v̄itas oūre de ter
 ra i terrā, et v̄sibilis in huma
 nitate appareret, interrogat⁹
 est si licitū esset homini vxorē
 relinq̄re: q̄ prohibens verūt
 nisi forte fornicatio excluder
 et maritalē copulā, v̄i p̄uoi
 licitū statim i mediū eādē s̄niam
 quā ante sc̄a manēs cū patre
 vbi ispirauerat Adā: ipse cō
 firmās q̄ ipse p̄imus p̄tulit
 homo. Quā obrem relinquet
 hō patre suū et matre, et adhe
 rebit vxori sue: et erūt duo in
 carne vna. Si vna caro fuerit
 quō p̄d̄ aliq̄s eoz. p̄p̄inquus
 vni p̄tineat alteri:
 hoc minime posse fieri credē
 dum est. Porro vno defun
 ctio, in superstitē affinitas nō
 delect: nec alia copula cōiū
 galis affinitatem copule p̄uo
 ris solvere valet. Sed neq̄ al
 terius cōiūctōis soboles plac
 cet ad affinitatis p̄uois viri
 cōsōrū trānsire, p̄ eo q̄ vbi
 dūi validū est et forte. Et in
 quibus dicit p̄pheta: Verbu

dūi stabit in eternū. et alio p̄uo
 pheta: Quā ipse dixit et facta
 sunt: ipse mandauit, et creata
 sunt. statim ea in eternū et in
 seculū seculū: p̄ceptū posuit et
 nō p̄teribit. Nā post vbi et
 p̄ceptū effecit deus duos car
 nē vna. I. masculū et femina: q̄
 innumerā multitudinē v̄itū
 q̄ ser⁹ non desinit v̄nū facere
 seculū: sicut p̄ se v̄itas dicit: Nō
 rogo p̄o his im̄, s̄ etiā p̄ his
 qui p̄ verbū eoz sunt creditu
 ri in me: vt vnum sint, sicut tu
 pater i me, et ego in te: vt i ipsi
 v̄nū in nobis sint. Si q̄s ergo
 sacrilego et temerario ausu in
 defuncto querit p̄opinquitatem
 extinguere, vel sub altero
 affinitas, vocabulo dissipare,
 vel suscepta sobole alteri: cre
 pule p̄p̄inquitati p̄uois cre
 dit legitime locari, hic negat
 dei verbū validū esse et forte.
 et qui tā facile et tam velociter
 querit dissoluere, hic non cre
 dit verbū dei in eternū p̄ma
 nere. Et sic terram et quas
 tuos locis magna intercapedi
 ne a se distātib⁹: cōfecta et cō
 glutinata, finge cuiuscunq̄ si
 gure vel immensitatis corpus
 volueris: nunquid erit huma
 num ingenū quod ipsas qua
 tuos partes abinūcem valeat
 segregare, vt vnaqueq̄ per se
 possit agnosci: sic a quatuor
 aus duos cōficiuntur in v̄nū,
 et de duobus fit vna cōcreatio.
 hanc similitudinē de
 quatuor elementis vnde con
 creat⁹ est homo, colligere pos
 tes si cōiū vnaquāq̄ speciem
 que in multis diuisionib⁹ par
 titā est, per discretas inter se
 partes assignaueris. Fit idem
 in metallis: hoc certū in liquo
 ribus probatur: in coloribus p̄
 cōiū p̄osequitur, arte colores
 admiscendo, et v̄sibilibus fuc
 tis corpora fingens.
 Item Innocentius papa.
 Soboles ex sobis nuptijs

supradicta. est ver
 bum domini etc.
 i Quomō po. Psal.
 test. hec est respon
 sio p̄me q̄nis,
 k Porro vno
 defectu, hec est re
 spōsio secūde que
 stionis.
 l In supersti
 te. Ad est inter sus
 perstitem et cōsan
 guinos defuncti.
 m Ad delectur.
 supra. ij. q̄. vi. s.
 ma. contra. Sed
 verba canonum le
 gi p̄scribunt: id
 est p̄iudicat. Vel
 potius nō delectur
 re vera secundum
 leges i vt non sit:
 sed delectur quan
 tum ad illud bene
 ficium. de conse. di
 llin. iij. ca. i.
 n Per alia co
 pula. responso ter
 tie questionis.
 Laudare dominū
 de celo etc.
 o Quoniam ip
 se dicit. id est sicut
 leue fuit ei dicere,
 ita et facere.
 q Carnē v̄nā.
 Videtur non esse
 mirum si dominus
 fecit virum et mu
 lierē carnē v̄nam,
 cuius multitudinem
 fideliū fecerit v. Multi
 tudinē
 per charitatem, vt
 fideliū
 humane nature as
 sumptionē. de con
 us v̄nū
 se. dist. ij. in xpo.
 r Copulā. i. se
 cunde. nā cū sobo
 le et prima possit
 contrahere. vnde
 quandoq̄s pater et
 filius habent ma
 trem et filiam.
 s Permanere.
 Durā verbū p̄ra
 Innocētium est eo
 non debet.
 t Dio. scilicet
 vir et vxor.
 v Quā. In car
 nem v̄nam.
 z Et de duob⁹.
 sc̄s viro et vxore.
 y Concreatio.
 id est vna p̄ticeo.
 322 19

Confirmās.
 Ad literam hanc
 confirmatū licet

Confirmās.
 Ad literam hanc
 confirmatū licet

Confirmās.
 Ad literam hanc
 confirmatū licet

Confirmās.
 Ad literam hanc
 confirmatū licet

